

ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΣΧΕΔΙΟ 1

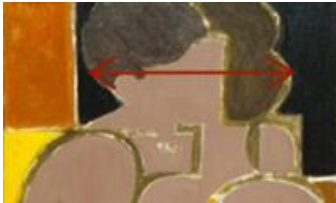
Για να δημιουργήσουμε σχέδια εκ του φυσικού, θα πρέπει να ακολουθήσουμε κάποιες μεθόδους και κανόνες, που μας βοηθούν να κατακτήσουμε αυτό που ονομάζουμε καλές τεχνικές σχεδίου. Η καλή τεχνική, δεν είναι μία και δεν συνιστά την σίγουρη επιτυχία ενός σχεδίου ή την δημιουργία ενός αριστουργήματος.

Για να το καταλάβουμε αυτό, θα πρέπει να κατανοήσουμε πως δεν μπορούμε να αποκτήσουμε όλοι, την ικανότητα να έχουμε ίδιο γραφικό χαρακτήρα ακολουθώντας μια μέθοδο γραφής, ούτε το ίδιο σώμα ακολουθώντας κοινή σωματική άσκηση. Για την ακρίβεια δεν θα θέλαμε κάτι τέτοιο.

Με τον ίδιο τρόπο δεν αναζητάμε ένα και μόνο είδος γραφής, αλλά ένα σύνολο από ασκήσεις που θα βοηθήσουν να φτάσουμε σε ένα ικανοποιητικό εκφραστικό ύφος.

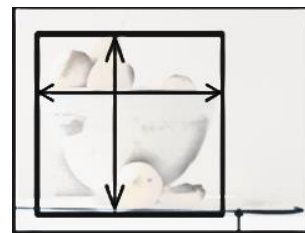
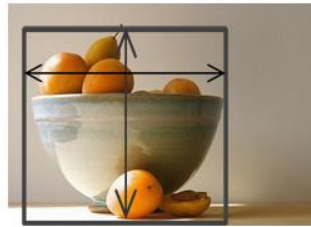
Ξεκινάμε την διαδικασία σχεδίασης (μολύβι HB ή 2B) προσεγγίζοντας τον γενικό χαρακτήρα της σύνθεσής μας και σημειώνουμε στο χαρτί μας* το πρώτο μέτρημα των μέγιστων γενικών ορίων της σύνθεσης που σκοπεύουμε να σχεδιάσουμε. Το μέγιστο πλάτος και ύψος του θέματος. Βλέπουμε συνολικά με αφαιρετική διάθεση και όχι επιμέρους λεπτομέρειες (βλ. Εικ.)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΟΡΑΛΗΣ 20οι αι.

π.χ. βλέπουμε κεφάλια ως ένα

Σχέδιο

συνολικά τα δύο

Σύνθεση

Επάνω δεξιά εικόνα, μέγιστο ύψος -πλάτος: έτσι βλέπουμε το χαρτί μας όταν ξεκινάμε. Ακόμα δεν φαίνεται να έχει σχεδιαστεί τίποτα πάνω στο χαρτί από τα φρούτα και το μπολ, παρά μόνο γραμμές από το γενικό σχήμα που προκύπτει από τη σύνθεση που σχεδιάζουμε.

Στο κάτω μέρος του χαρτιού σχεδιάζουμε διακριτικά μία ευθεία γραμμή για να ορίσουμε την βάση (θρανίου, έδρας). Η Απόσταση από το κάτω μέρος είναι περίπου δύο, τρία και σπανιότερα τέσσερα δάχτυλα.

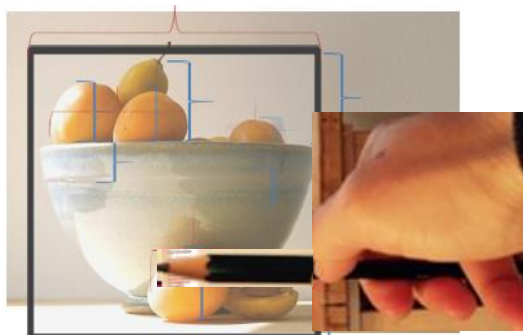
Αυτή την γραμμή την φέρνουμε για να μην κάνουμε το λάθος και ξεκινήσουμε αντικείμενα πολύ χαμηλά ή υπερβολικά ψηλά στο χαρτί μας.

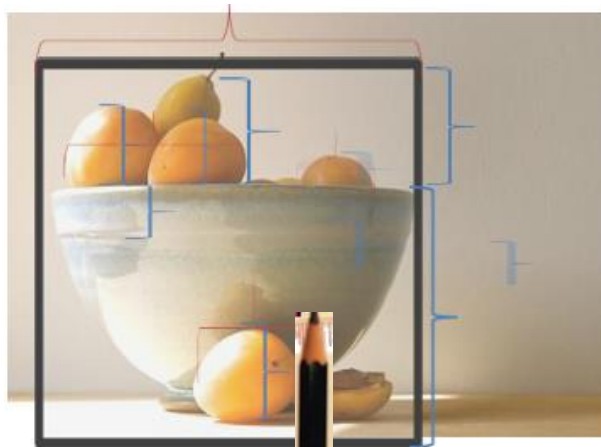
τα

Τα σχέδιά μας πρέπει να αποδίδουν τα αντικείμενα σχεδόν σε φυσικό μέγεθος

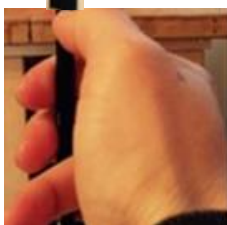

Έτσι, αυτή τη στιγμή έχουμε τα δύο πρώτα σταθερά μεγέθη (πλάτος- ύψος) και μέχρι το τέλος των μετρημάτων θα επιστρέφουμε σε συγκρίσεις με βάση αυτά τα σταθερά συγκρίσιμα μέτρα! όλα τα υπόλοιπα μεγέθη πρέπει να ξεκινήσουμε να τα συγκρίνουμε με βάση αυτά.

Σε όλη τη διάρκεια της σχεδίασης,
να τα διαιρούμε στο όλο.

μετράμε όλα τα επιμέρους σχήματα σαν

Σχεδιάζουμε με σημεία και γραμμές τις διαστάσεις, τους νοητούς (αυτοί που δεν φαίνονται) υπολογισμούς μας και χρησιμοποιούμε για πατήματα μέτρησης ακόμα και σημάδια του τοίχου, τα όρια των σκιάσεων που θα μας χρησιμέψουν αργότερα στους σκιοφωτισμούς. Αν κάτι αποτελεί εύκολο μέτρο σύγκρισης, το χρησιμοποιούμε συνέχεια π.χ. στην σύνθεση της φωτογραφίας, το βερίκοκο έξω από την φρουτιέρα αποτελεί σημείο σύγκρισης για όλη την σύνθεση όπως θα αποτελούσε το κεφάλι αν σχεδιάζαμε ολόκληρο άνθρωπο. Προσοχή! Δεν μεταφέρουμε στο χαρτί μας το πραγματικό μέγεθος ενός βερίκοκου αναλόγως από την θέση που καθόμαστε (όπως το βλέπουμε δεξιά, αριστερά, μπροστά ή πίσω), αλλά σε συγκεκριμένη προσαρμοσμένη κλίμακα που θα ταιριάζει στο χαρτί.

*ο κάθε ένας από τους μαθητές θα ελέγξει την επιφάνεια που θα σχεδιάσει π.χ. θα φροντίσει για το στρώσιμο του χαρτιού του στην πινακίδα, θα σημειώσει με μολύβι και θα ορίσει τον χώρο σχεδίασης στην σχεδιαστική επιφάνεια.

το παρόν κείμενο φτιάχτηκε με σκοπό να χρησιμοποιηθεί για εκπαιδευτικούς λόγους

ΠΗΓΗ:ΕΛ.ΣΧΕΔΙΟ - ΧΡΩΜΑ, ΕΠΑΛ Α' και Β' τάξη 2ου κύκλου, ΥΠΕΠΘ, ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ - Ο.Ε.Δ.Β.Α.